

Dernæst indbragte Folketingsmand Klein i *samme Samling Forslag til Tillæg til og Forandring i Grundlovens §§ 25, 49 og 53.*

De foreslaaede Bestemmelser gik i det væsentlige ud paa,

- 1) at foreløbige Love skulde bortfalde, hvis de ikke inden 14 Dage efter Rigsdagens næst paafølgende Sammentræden forelagdes Rigsdagen, eller hvis vedkommende foreløbige Lov efter at være forelagt af Regeringen ikke var vedtaget af begge Rigsdagens Ting ved Samlingens Slutning,
- 2) Fastsættelse af Regler vedrørende Statshusholdningens Førelse i Tilfælde af, at Rigsdagens to Ting ikke ved Finansaarets Udløb var blevet enige om det forelagte Finanslovsforslag for næste Aar, og
- 3) at der, hvis der ikke opnaaedes Enighed om Finanslovsforslaget, altid skulde ned-sættes et Fællesudvalg bestaaende af 15 Medlemmer fra hvert Ting, der skulde forhandle og vedtage Indstillinger angaaende Uoverensstemmelserne. Indstillingerne skulde forelægges hvert af Tingene til Antagelse eller Forkastelse under Et.

Forslaget henvistes til Behandling i et Udvalg, som dog ikke afgav Betænkning. (Rigsdagstidende Tillæg A. Sp. 1641, Folketingets Forhandlinger Sp. 286 og 795).

Endelig fremsatte Folketingsmand Bajer i *samme Rigsdagssamling Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af en Kommission i Henhold til Grundlovens § 46 med Hensyn til udvidet Anvendelse af Forholdstalsvalgmaaden og et Forslag til Lov om nye almindelige Regler for Forholdstalsvalg.* Intet af Forslagene kom til Behandling. (Rigsdagstidende, Tillæg A. Sp. 2543 og 2065, Folketingets Forhandlinger Sp. 197 og 878).

I *Rigsdagssamlingen 1889—90* forelagde Folketingsmændene Holstein-Ledreborg, Bojsen og Hørup *Forslag til Forandring i Grundlovens § 68.* Forslaget forelagdes og behandlede paa Grund af Folketingets Opløsning 2 Gange.

Forslaget gik i Hovedsagen ud paa, at Rigsretten skulde bestaa af 24 Dommere, hvoraf hvert Ting skulde vælge 12 blandt Personer uden for Rigsdagen. Højesterets Formand skulde være Rigsrettens Formand, dog saaledes at han ikke skulde deltage i Voteringen.

Forslaget blev henvist til Behandling i et Udvalg, som dog ikke afgav Betænkning. (Rigsdagstidende, Tillæg A. Sp. 2671 og 3303, Folketingets Forhandlinger Sp. 1456, 1525, 3061 og 3185).

I 1894 kom det til Forlig mellem Tingene, idet Landstinget og Folketinget ved eneste Behandlinger den 2. og 3. April 1894 traf følgende enslydende Beslutninger:

„For at forebygge lignende politiske Konflikter som den nærværende beslutter Rigsdagen at udtale:

1. Dersom Behandlingen af Finanslovsforslaget for det følgende Finansaar ikke er tilendebragt inden Finansaarets Udgang, bør Regeringen forelægge for Rigsdagen og denne vedtage en midlertidig Finanslov saalydende:

„Indtil Finansloven for Finansaaret — — er given, dog ikke ud over 2 Maaneder bemyndiges Regeringen til at opkræve de ved de bestaaende Love hjemlede Skatter og andre Statsindtægter, samt til at afholde de til Statshusholdningens Førelse nødvendige Udgifter, dog at Beløbene af de enkelte ved den sidste Finanslov bevilgede ordentlige Udgiftsposter ikke overskrides, og at der til Foranstaltninger,